

роках. Зараз Хорватія є популярною країною серед туристів [1].

Війна Росії проти України змусила багатьох людей дійти висновку, що іноземний туризм не відновиться на території нашої держави тривалий час. Але не потрібно зупинятися чи здаватися, натомість варто показати, що є чим пишатися, Україна має безліч неймовірних туристичних місць. Варто підтримувати свою країну і вірити у якнайшвидше відновлення.

На жаль, деякі історичні та культурні пам'ятки України були зруйновані окупантами, як от, наприклад, будівля краєзнавчого музею в Охтирці, музей українських старожитностей у Чернігові, садиба Попова у Запорізькій області, Святогірська Лавра, музей з роботами Марії Приймаченко на Київщині тощо. Але спостерігаючи за міжнародним досвідом країн, які розвивали туризм в післявоєнних умовах варто зазначити, що сфера туризму відновиться та Україна стане однією з популярних для туристичного відвідування країн Європи.

Література

1. Електронне джерело. Режим доступу: <https://www.rbc.ua/ukr/travel/-1647724135.html>. Заголовок з титулу екрану. (дата звернення 14.04.2022р.)
2. Електронне джерело. Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/culture/2022/03/16/247844/>. Заголовок з титулу екрану. (дата звернення 14.04.2022р.)

УДК 339.138

*В.Б. Нестеренко, студент гр. 401-ФМ
Науковий керівник: В.А. Свічкарь, к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З ЄС

Відносини України та ЄС мають доволі строкату та складну історію. Вона була сповнена як і неабияких досягнень у різних сферах, так і призупинення відносин. Однак цілком можна стверджувати, що, незважаючи на різні періоди підйому та спаду, ця взаємодія була чіткою та цілеспрямованою.

Перші яскраві контакти ЄС (ЄЕС) та України були офіційно підтверджені договором про «Партнерство та співпрацю» від 14 червня 1994 року [1]. Даний договір був політичним жестом визнання України. На підтвердження цього в цьому договорі існує окрема глава із назвою «Political Dialogue». Стаття шоста каже, що політичний діалог:

зміцнюватиме зв'язки України із Співтовариством, а отже і з спільнотою демократичних націй. Економічна конвергенція, досягнута за допомогою цієї Угоди, призведе до більш інтенсивних політичних відносин;

призведе до все більшого зближення позицій з міжнародних питань, що становлять взаємний інтерес, тим самим підвищуючи безпеку та

стабільність;

передбачатиме, що Сторони намагатимуться співпрацювати з питань, що стосуються зміцнення стабільності та безпеки в Європі, дотримання принципів демократії, поваги та захисту прав людини, зокрема прав меншин, і проводитимуть консультації, якщо необхідно, щодо даних питань [1, article 6].

Наступним значущим кроком у політичних взаєминах були різні заяви щодо бажання України стати повноправним членом ЄС. У 2002 році Президент України, Леонід Кучма, оголосив про наміри підписати угоду про асоціацію з ЄС до 2003-2004 років, а всі необхідні умови щодо набуття членства Україна здатна виконати до 2007-2011 років.

Подальший поступ у сфері євроінтеграції потягнув та сприяв укладенню таких угод:

Угода про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським Співтовариством та їх державами-членами;

Стратегія інтеграції України до ЄС;

Угода про Асоціацію Україна – ЄС;

Поглиблена та всеосяжна зона вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Зважаючи на те, що ЄС – це як політичний, так й економічний союз, то кожна з цих угод мала окреме обговорення саме економічних питань. Найперша з цих угод, Угода про партнерство та співробітництво, мала такі економічні заголовки:

Trade in goods;

Provisions affecting business and investment;

Conditions affecting the establishment and operation of companies;

Economic cooperation;

Financial cooperation.

Проте найбільш красномовним можна вважати наступний графік динаміки торгівлі України з країнами ЄС.

Рис.1. Динаміка вартості експортованих товарів із України до країн ЄС у період 2014-2021 років (млрд. дол. США) [2]

Отже, як політичні, так й економічні відносини між ЄС та Україною мали різні стадії та становища. Однак цілком очевидний неабиякий потенціал подальшої інтеграції України до даного утворення.

Література

1. PARTNERSHIP AND COOPERATION AGREEMENT between the European Communities and their Member States, and Ukraine [Електронний ресурс]. – 1994. – Режим доступу до ресурсу: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A21998A0219%2802%29#document1>.

2. ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=b2d1a895-3aa6-4872-8322-95bf4d4f72b2&tag=TorgovelnoekonomichneSpivrobitnitstvoMizhUkrainoiuTas>.

УДК 339.56

*Л.М. Сторожук, студентка гр. 301-ФМ
Науковий керівник: А.А. Буряк, к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

УКРАЇНСЬКО-ФРАНЦУЗЬКЕ ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Одним із перспективних напрямів реалізації стратегії інтеграції України в Європейський Союз є планомірне поглиблення двосторонньої співпраці з провідними країнами ЄС, що закладає основу для реформування української економіки, стає необхідною умовою її конкурентоспроможності на світовому ринку та прискорення процесу інтеграції. Серед фундаторів ЄС – Французька Республіка, а тому вивчення розвитку, поточного стану та перспектив двосторонніх економічних відносин України з Францією за останнє десятиліття на основі обраного зовнішнього курсу на євроінтеграцію є актуальним [1].

Франція є порівняно невеликим торговим партнером України. Незважаючи на те, що в Україні зареєстровано близько 170 французьких компаній, 25% з яких працюють в аграрній сфері, у рейтингу імпортерів українських товарів Франція посідає лише 22 місце, поступаючись Туреччині, Китаю, Польщі, Італії та Німеччині. Франція також займає 10-те місце в імпорті в Україну після Китаю, Німеччини, Білорусії та Польщі (2,33% імпорту в Україну) і займає 2% ринку України. Та варто все ж зазначити, що у 2021 р. товарообіг між Францією та Україною збільшився на 15% з 1,8 млрд. доларів США до майже 2,1 млрд. доларів США [2]. При цьому обсяг експорту з України до Франції залишився на рівні 2020 р.

Основними продуктами французького експорту в Україну є